

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4238/2021
10.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Митрашиновић, адвокат из ..., против мал. тужене ББ из ..., чији је законски заступник, мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Бојан Милосављевић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 79/21 од 22.02.2021. године, на седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 79/21 од 22.02.2021. године.

Образложење

Основни суд у Пожаревцу, пресудом П2 109/20 од 10.11.2020. године, обавезао је тужиоца да на име свог доприноса за издржавање тужене плаћа месечно по 18% од месечних редовних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 01.03.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови, тако што ће обрачунска служба „ЕПС Дистрибуција“ Београд, Огранак ..., уплаћивати одређени проценат на текући рачун законске заступнице, мајке ВВ број ..., код „...“, под претњом принудног извршења. Констатовао је да се том пресудом мења одлука из става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 102/17 од 17.03.2017. године, којом је тужилац обавезан да на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно 20% од месечних редовних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, уплатом на рачун законске заступнице малолетног детета. Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж2 79/21 од 22.02.2021. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Пожаревцу П2 109/20 од 10.11.2020. године. Одбио је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП. У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, међутим, у том делу наводима ревизије се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и законска заступница тужене су живели у ванбрачној заједници у периоду од 2006. до 2014. године, када је иста прекинута напуштањем заједнице од стране законске заступнице тужене. За време трајања ванбрачне заједнице, рођена је тужена, мал. ББ и то ...2007. године. Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 790/15 од 04.11.2016. године, тужена је поверена на самостално вршење родитељског права мајци и обавезан тужилац (тада тужени), да плаћа месечно 30% од месечних редовних примања умањених за порезе и доприносе и уређен начин виђања између оца и малолетног детета. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 102/17 од 17.03.2017. године, наведена пресуда Основног суда у Пожаревцу је преиначена, тако што је обавезан тужени да на име издржавања малолетне ББ плаћа месечно 20% од редовних месечних примања умањених за порезе и доприносе.

У време доношења првостепене пресуде Основног суда у Пожаревцу и другостепене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, тужилац је био запослен у „Електродистрибуцији“ и остваривао месечну зараду у распону од 70.000,00 до 90.000,00 динара, у зависности од тога да ли је радио ноћне смене или не. Утврђено је да је тужиоцу зарада увећана у складу са Одлуком Владе Србије о повећању зарада у јавном сектору, те је плата тужиоца варирала између 119.000,00 и 88.000,00 динара. Тужилац је у периоду од доношења претходне одлуке добио друго дете, малолетну ГГ, која је рођена ...2018. године, док је његова ванбрачна заједница са ГГ мајком раскинута и малолетна ГГ живи у домаћинству мајке у ..., а тужилац има додатне трошкове око виђања малолетног детета, имајући у виду удаљеност између ... и Он својој ванбрачној супрузи за издржавање мал. ГГ плаћа износ од 10.000,00 до 12.000,00 динара. Мајка мал. ГГ, бивша ванбрачна супруга тужиоца је запослена у ... установи у ..., као ... и остварује примања око 30.000,00 до 40.000,00 динара месечно. Она има кућу у којој живи са мал. ГГ и осим издржавања мал. ГГ нема законских обавеза да издржава другог. Тужилац нема обавезу издржавања према другим лицима, осим према малолетној ББ и малолетној ГГ. Он поседује неколико хектара земље која није обрадива и која не убира приходе.

Мајка тужене ВВ је запослена у ... и у време доношења претходне одлуке је остваривала зараду од око 29.000,00 динара, а у време доношења ове одлуке остварује зараду око 35.000,00 динара. Она са туженом, као и у време доношења претходне одлуке живи у изнајмљеном стану од 40 м², за који плаћа закупнину и трошкове.

Тужена мал. ББ је ђак осмог разреда основне школе и похађа ... школу. У време доношења претходне одлуке је свирала ... и постојали су трошкови у вези свирања наведеног инструмента, док сада треба да пређе на ... Тужилац за издржавање тужене сада плаћа од 17.000,00 до 20.000,00 динара, у складу са наведеном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу. Потребе мал. ББ износе око 30.000,00 динара.

Правилан закључак другостепеног суда о смањењу обавезе издржавања на 18% од зараде коју тужилац остварује, из разлога што на страни тужиоца постоји обавеза издржавања према туженој мал. ББ и да је у периоду од доношења пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 102/17 од 17.03.2017. године, тужилац постао отац још једног детета мал. ГГ и на тај начин конституисана његова законска обавеза у погледу издржавања тог детета, што представља промењену околност на страни тужиоца, док се околности на страни тужене мал. ББ нису измениле у значајном мери у односу на период када је донета претходна одлука, да она и даље похађа основну школу, с тим што је сада осми разред основне школе, да је похађала музичку школу и у време доношења претходне одлуке и њене потребе су око 30.000,00 динара.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана, да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом става 3. овог члана, да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона, је прописано, да, висина издржавања може се смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, полазећи од утврђеног чињеничног стања и имајући у виду потребу тужене мал. ББ као повериоца издржавања, с обзиром на њен календарски узраст, да и даље похађа основну школу и да су њене потребе око 30.000,00 динара и могућности тужиоца као дужника издржавања, да је дужан да сразмерно својим имовинским приликама, здравственим и радним способностима и у складу са потребама тужене доприноси њеном издржавању и да је у међувремену постао отац још једног малолетног детета и да на име издржавања за исто плаћа износ од 10.000,00 до 12.000,00 динара, то је правилна одлука о смањењу обавезе издржавања са 20 на 18% од месечних редовних примања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање, почев од 01.03.2019. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови.

Нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије којима се указује, да првостепени и другостепени суд нису на адекватан начин ценили потребе тужене мал. ББ, да је иста сада већег узраста у односу на период када је донета претходна пресуда, те да су самим тим и њене потребе веће, с обзиром на правилан закључак другостепеног суда да се њене потребе нису повећале у значајној мери. Исто тако, нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије којима се указује

на имовинске прилике тужиоца, да има обрадиво земљиште и да има могућност за додатно ангажовање и зараду, да мајка тужене заједно са туженом мал. ББ живи као подстанар, с обзиром на то да је дужност тужиоца као родитеља да издржава децу у складу са критеријумима прописаним чланом 160. Породичног закона и промењену околност од доношења претходне одлуке, а то је да је тужилац у међувремену добио друго дете, са којим не живи у породичној заједници и за које плаћа издржавање у износу од 10.000,00 до 12.000,00 динара.

Дакле, нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужиоца, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић